



סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש



פרשת מקץ
 ד' טבת שנת תשפ"א
 לפ"ק
 שנה 2, גליון 9
 (24)

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרמב"ם

האבן קינדער. האט ער גיענפערט ער ווייסט נאר ניט. האבין זיי דאס מודיע גיווען דעם מלך (פאשר אז סע איז דא א באהאלטיגער צדיק נאר ער זאגט ער ווייסט נאר ניט) האט דער מלך גישיקט איין אוקאז נאך אים. האט מען אים גיבראכט צום מלך. האט דער מלך מיט אים אנגעהויבן צו שמוסין מיט גוטן. דו ווייסט דוך. אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. איך קאן טאן מיט זיי וואס איך וויל. בכן פעט איך דוך מיט גוטן זיי מתפלל. איך זאל האבין קינדער. האט אים דער צדיק מבטיח גיווען אז ער זאל האבין דאס יאר א קינד און איז זך אהיים גינאנגען. האט די מלכה גיהאט איין טאכטער. און די בת מלכה איז גיווען זייער א גרויסע פארשוין. און אז זי איז אלט גיווען פיר יאר. האט זי גיקענט אלע חכמות און אלע לשונות און שפילין אויף פלים. זענען גיפארין אלע מלכים פון אלע מדינות. זי

<<<

שבת קודש פרשת ויקרא שנת תשפ"א לפקט קטן איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין ישיבה אין וויליאמסבורג; נאכ'ן דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן א גייע מעשה אין ספורי מעשיות; מעשה ה' מבו מלך שהיה מאבנים טובות.

דער ציילט דער הייליגער רבי: אמאל איז גיווען א מלך. דער מלך האט קיין קינדער ניט גיהאט. איז ער גינאנגען און האט זיך גיפארעט מיט דאקטוירים. כדי זיין מלוכה זאל ניט פאר פרעמד ווערין. זיי האבין אים אבער ניט גיהאלפן. האט ער גוזר גיווען אויף יודן אז זיי זאלן פאר אים מתפלל זיין. אז ער זאל האבין יודן גיזוכט א צדיק. כדי ער זאל מתפלל זיין און זאל פועלין. אז ער זאל האבין קינדער. האבן זיי גיזוכט און האבין גיפונען א באהאלטיגעם צדיק. און זיי האבין אים גיזאגט אז ער זאל מתפלל זיין אז דער מלך זאל

וואויל איז דיר אז דו האסט א רבי וועם דו פּרעגסט דינע שאלות און דינע קינדער גייען צו אים נעמען יראת שמים און חיזוק. דאס איז פון די וויכטיגסטע זאכן אין חינוך, צו ווייזן פאר קינדער אז מען האט אן ערליכער איד מיט וועם מען איז זיך שוואל עצה וכו'. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן סו): "מי שהוא מקטין את עצמו בפני רבו, ושואל ממנו כל הספקות", ווער עס האלט זיך קליין פאר זיין רבי און פּרעגט פון זיין רבי אלע זיינע ספיקות, "אף על פי שרבו מביט אותו", אפילו זיין רבי פארשעמט אים - פּרעגט ער אים נאך אלץ זיינע שאלות און ספיקות, "על ידי זה זוכה שיצא ממנו שיהא גדול בתורה יותר מרבו", דורך דעם וועט ער זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן זיין גרעסער פון זיין רבי אין תורה.

(עצתו אמונה תצוה תשע"ח)

איינעמען זיבן שטעט וכו', שטייט (שם, ח): "ואין פותר אותם לפרעה", זאגט רש"י: "פ ותרם היו אותם, אבל לא לפרעה, שלא היה קולן נכנס באזניו, ולא היה לו קורת רוח בפתרונם", זיי האבן אים פותר חלום געווען אבער עס איז גישט אריין אין פּרעה'ס אויער; ווייל ווי לאנג מען רעדט גישט פונעם אייבערשטן איז אלעס נארישקייטן. ווען יוסף האט געזאגט (שם, טו): "בלעדך, אלקים זענה את שלום פרעה", איך ווייס גארנישט, נאר וואס דער אייבערשטער וועט מיר מאכן פארשטיין וועל איך זאגן פאר פרעה. אדער ווען פרעה האט געענדיגט פארציילן זיין חלום האט יוסף געזאגט (שם, כה): "את אשר האלקים עשה, הגיד לפרעה", וואס דער אייבערשטער גייט טון האט פרעה זיך גע'חלומ'ט; האט פרעה גלייך פארשטאנען אז דער מענטש רעדט צום זאך.

א ווארט פארן שבת טיש
 הנמצא כזה איש אשר רווח אלקים בו? מען זעט אין די תורה אז אפילו פרעה, ווען ער האט געהאט זיין שלעכטע חלום האט ער אויך געוואוסט אז אלע פותר חלומות זענען הבל הבלים און ער האט נאר אויסגעהערט יוסף. ווען יוסף הצדיק איז געקומען און אים פותר חלום געווען האט ער אים אויסגעהערט און געזאגט (בראשית מא, לח): "הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו?" זאגט מוהר"א זכרונו לברכה, וואס האט באוואויגן פרעה אויסצוהערן נאר יוסף הצדיק? נאר ווילאנג א מענטש רעדט גישט פונעם אייבערשטער איז אלעס נארישקייטן און אפילו פרעה, דער גוי טמא, האט דאס אויך פארשטאנען. די אנדערע פותר חלומות האבן אים געזאגט: "דו גייסט האבן זיבן טעכטער און זיי גייען שטארבן", אדער: "דו גייסט

צו זעהן. און סע גיווען אויף דעם מלך א גרויסע שמחה.

דער נאך האט דער מלך זייער גיוואלט. ער זאל האבן איין זון כדי די מלוכה זאל ניט אונזעק גייען צו איין פרעמדן. האט ער ווידער גוזר גיווען אויף יודין אז זיי זאלן מתפלל זיין אז ער זאל האבן איין זון. האבן זיי גיזוכט דעם ערשטן צדיק. און זיי האבן אים שוין ניט גיפונען ווארין ער איז שוין גישטארבן. האבן זיי ווייטער גיזוכט. האבן זיי גיפונען. נאך א באהאלטיגעם צדיק.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: דער הייליגער רבי זאגט אונז דא אז אין יעדע דור זענען דא צדיקים, מען דארף זיי נאר אויפזוכן - וועט מען זיי טרעפן; ווי דער רבי זאגט דא: "האבן זיי גיזוכט דעם ערשטן צדיק, און זיי האבן אים שוין ניט גיפונען ווארין ער איז שוין גישטארבן, האבן זיי ווייטער גיזוכט, האבן זיי גיפונען נאך א באהאלטיגעם צדיק". ווי די הייליגע חכמים זאגן (יבא לח): "אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור", דער אייבערשטער האט איינגעטיילט די צדיקים פאר יעדן דור; אין יעדע דור איז דא א צדיק וואס העלפט אידישע קינדער מיט מסירת נפש, און לערנט זיי אויס ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו האבן קינדער, קינדער וואס וועלן זיין ערליכע אידן. וואויל איז דעם וואס גייט צום צדיק - וועט ער זוכה זיין צו ערליכע קינדער.

און זיי האבן אים גיזאגט. אז ער זאל גיבן דעם מלך א זון. האט ער גיזאגט. ער וויסט נאר ניט. האבן זיי ווידער מודיע גיווען דעם מלך. האט דער מלך דעם צדיק אויף אזוי גיזאגט: דו ווייסט דוך אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. וכו' כפ"ל. האט אים דער חכם (דהיינו דער צדיק) גיזאגט. וועסטו אבער קענען טון וואס איך וועל דיר הייסן. האט דער מלך גיזאגט יוא. האט דער חכם צו אים גיזאגט: איך באדארף אז דו זאלסט ברענגען אליירליי אבנים טובות (כלומר דומיט ווארג) ווארין איטליכער אבן טוב האט אין זיך איין אנדערע סגולה. און ביי די מלכים איז פאר האנדן א ספר וואס דארט איז פארשריבן אליירליי אבנים טובות. האט דער מלך גיזאגט. איך וועל אויס ברענגען. מיין האלבע מלוכה. אבי איך זאל האבן א זון און איז גיזאגט. און האט אים גיבראכט אליירליי אבנים טובות. האט דער חכם זיי גינומען. און האט זיי צו קלאפט. און האט גינומען א בעכער וויין. און האט זיי אריין גישיט אין דעם וויין. און ער האט גיגעבן א האלבן בעכער וויין דעם מלך טרינקען. און די אנדערע העלפט. דער מלכה.

און האט צו זיי גיזאגט. אז זיי וועלן האבן א זון. וואס ער וועט זיין דורך פון אבנים טובות און ער וועט אין זיך האבן אלע סגולות פון אלע אבנים טובות. און איז אהיים גיזאגט. האט די מלכה גיהאט א זון. איז גיווארין א גרויסע שמחה אויף דעם מלך. נאר דער זון איז ניט גיווען פון אבנים טובות. אז דער זון איז אלט גיווען פיר יאר. איז ער גיווען א גרויסער פארשוין און א גרויסער חכם אין אלע חכמות. און האט גיקענט אלע לשונות. זענען גיפארין מלכים אים זעהן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: עס איז דאך באוואוסט דעם סיפור אז א איד איז געקומען צום הייליגן רבי'ן מיט זיינע חידושים וואס ער האט מחדש געווען אויף א תורה אין לקוטי מוה"ר"ן, האט דער רבי זיך אנגערופן און געזאגט: "איר מעגט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט (דאס מיינט, איר קענט זאגן אלע סארט פשטים אין מיינע תורות), מיט איין תנאי, אז איר זאלט גישט אפטערעטן פון א סעריה קטן אין שלחן ערוך", זעט מען פון דעם אז דער רבי געבט רשות צו זאגן אלע פשטים אין זיינע ספרים.

איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א הערליכע שיעור איבער 'שלוש בית' און געזאגט: דער צדיק וויל אונז דא אויסלערנען, אז מען וויל זוכה זיין צו קינדער, געזונטע קינדער, ערליכע קינדער, קינדער וואס גייען בדרך התורה - דארף מען זען צו האבן א גוטע שלום בית; דערפאר האט דער צדיק געגעבן א האלבע בעכער וויין פאר'ן מלך און די אנדערע העלפט פאר די מלכה, זיי צו לערנען מיט דעם אז צו האבן קינדער איז דער יסוד - 'שלוש בית', לעבן אינאיינעם בשותפות, האלב אויף האלב, קיינער זאל זיך גישט האלטן גרעסער און חשוב'ער פונעם צווייטן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט דאס ברייטער מסביר געווען: יעדע מענטש אויף די וועלט האט סיי מעלות און סיי חסרונות, איז די ארבעט פון יעדע פאר-פאלק שטענדיג נאר צו זוכן דעם צווייטנס מעלות און גישט די חסרונות חס ושלום. דער מאן דארף שטענדיג זוכן אין זיין ווייב אירע מעלות, אירע זאכן וואס זי טוט זיך אויסצייכענען און טויגט וכו', און אזוי אויך

עֲלֻטְעֶרן, עַר הָאט אַרױס גֶּעְהֶעֱרֶט פֿון זײַער שְׁטוב
הױכֶּע גֶּעֶשְׂרײַען און װײכּױחױם, עַר הָאט זײַך אַרױס
גֶּעֶדְרײַדֶט מײט גֶּעװאַלְדִיגֶע פֿחֶדִים און דֶּמײַנוֹת
אײן קאַפּ, װאַס גײט פֿאַסײַן דֶּעם קױמֶענְדִיגֶן
מײנוֹת: 'װעלן מײנע עֲלֻטְעֶרן זײַך צֶעטײלן אָדער
גִט'ן רַחֲמָנָא לְצִלָן, אָדער װעט מײן מאַמע אַװעק
לױפֶן פֿון שְׁטוב וכו' וכו'.

דֶּעֶרפֿאַר דאַרפֶן עֲלֻטְעֶרן טון אַלעס אױף די
װעלט, אַלעס װאַס אײז שײַך צו טון אַז עס זאַל
הֶעֱרֶשֶׁן אַ גײסט פֿון פֿרײַדן און רױאַגִקײט אײן
שְׁטוב, װײל אײנמאַל אַ קײנד פֿאַלט אַרײן אײן
פֿחֶדִים וכו' אײז כִּמְעַט גײשט מֶעגְלִיךְ דאַס צו
הֶעלפֶן אױסֶהײלן עַר זאַל אױפֿװאַקסן גֶעזױגט,
אױסֶעַר אַז דער אײבֶּעֶרֶשְׁטֶער הֶעלפֶט מֶען הָאט
אַן אױסֶעַר-גֶּעװענְלִיכֶע גֶעטֶרײַע מְנַהֵל אָדער
מְלַמֵּד, װאַס װעט קענען אַרײן גײן אײנעם קײנד'ס
מַח, גֶּעװאַױר װערן װאַס גײט פֿאַר מײט'ן קײנד,
זײנע מַחֲשָׁבוֹת און גֶּעפִילן וכו' - װעט עַר אַפֿשֶׁר
קענען װערן אױסֶגֶעֶהײלֶט.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט װײטער
געזאָגט: אַפֿילו װען עס מאַכט זײַך אַז מֶען הָאט
רײכטִיגֶע טענות אױפֿ'ן צװײטן, צום בײשפֿיל,
די מאַמע שְׂרײט צופֿיל אױף די קײנדער אָדער
פֿאַרשעמט די קײנדער וכדומה - קען מֶען זײַך אױך
גײשט אַנְנֶעמען פֿאַר די קײנדער אײן פֿאַרנֶט פֿון
זײ; אײן פֿאַרנֶט פֿון די קײנדער זענען טאַטע מאַמע
אַלץ גֶּעֶרעכט, אַפֿילו װען אײנע פֿון די עֲלֻטְעֶרן
באַגײט זײַך גײשט רײכטִיג צו די קײנדער דאַרף
מֶען נאַכאַלץ זאַגן פֿאַר די קײנדער: "מֶען דאַרף
פֿאַלגן מאַמײ", מֶען דאַרף פֿאַלגן טאַטײ", נאַר װאַס
זאַ? שפּעטער װען די קײנדער שְׁלאַפֶן שױן גײט
מֶען אַרײן אײן אַ שְׁטוב אָדער גײט מֶען אױף אַ
שפּאַציר און מֶען שמועסט זײַך אױס, 'פֿאַרװאַס
רעדסטו גײשט שײן צו די קײנדער...?' 'פֿאַרװאַס
האַסטו דאַס געטון...?' 'פֿאַרװאַס האַסטו דאַס
געזאָגט...?' 'פֿאַרװאַס האַסטו פֿאַרשעמט...?';
אַבער אײן פֿאַרנֶט פֿון די קײנדער זענען די עֲלֻטְעֶרן
הױנדערט פֿראַצענט גֶּעֶרעכט.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט װײטער

די פֿרוי דאַרף שְׁטענדיג זוכן אײן אײר מאַן זײנע
מֶעלות, זײנע זאַכן װאַס עַר טוט זײַך אױסצײכענען
און טױגט וכו'; װידעראַום די חסרונות װאַס בײדע
האַבן, דאַרף מֶען װײסן אַז דער מאַן אײז מְשָׁלִים
די װײבס חסרונות און די װײב אײז מְשָׁלִים דֶּעם
מאַן'ס חסרונות, און מֶען מאַכט זײַך גײשט צוטון
דערפֿון.

דאַס אײז זײער אַ װײכטִיגֶע יסוד און נאַר מײט
דֶּעם יסוד קענען עֲלֻטְעֶרן הֶאַבן הֶצֶלְחָה מײט
זײערע קײנדער; עס אײז גײשט דאַ קײן בעסערע
זאַך, קײן בעסערע מֶתְנָה, װאַס עֲלֻטְעֶרן קענען
שענקן פֿאַר זײערע קײנדער װי דאַס אַז זײ רעדן
שײן אײנער מײט'ן צװײטן, זײ שֶׁעֶצֶן און קוקן
אַרױף - אײנער אױפֿ'ן אַנדערן, דאַס װעט הֶעלפֶן
אַז די קײנדער זאַלן קענען אױפֿװאַקסן גֶעזױגט און
עֶרלִיך.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט װײטער
געזאָגט: עס אײז זײער שווער פֿאַר עֲלֻטְעֶרן
צו פֿאַרשטיין דֶּעם מַח פֿון זײער קײנד, װײל אַ
קײנד'ס מַח אײז טױזנטער מײל אַפֿגעריקט פֿון אַן
עֶרװאַקסענער מֶענטש'ן מַח, דערפֿאַר כאַפֶן גײשט
עֲלֻטְעֶרן אַז דער װעג װי אַזױ זײ גײען זײַך אום אײן
שְׁטוב שאַדט פֿאַר זײערע קײנדער, מֶען קען טאַקע
גײשט דערקענען אױפֿ'ן קײנד גלײך װאַס עס מאַכט
אױס אױף אײם, אַבער דער אַמת אײז אַז קײנדער
כאַפֶן אַלעס אױף, און דאַס װעט אײם שפּעטער
צױגונד לײגן רַחֲמָנָא לְצִלָן; קײנדער װאַס זעען צו
אַינדערהײם װי זײערע עֲלֻטְעֶרן קרײגן זײַך, אַפֿילו
גײשט קײן גרױסע קרײגערייען נאַר סתם װײכּױחױם,
מֶען רעספּעקטירט זײַך גײשט אײנער דֶּעם צװײטן
וכדומה - דעמאַלט װערן זײ זײער דערשראַקן און
פֿאַרלױרן, זײער מַח קען דאַס גײשט דערהײבן,
זײ פֿאַלן אַרײן אײן פֿחֶדִים, אײן דֶּמײַנוֹת וכו', וכו',
רַחֲמָנָא לְצִלָן, רַחֲמָנָא לְשׂוֹבָן.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט דערצײלט:
אַ אינגערמאַן האט מײר דערצײלט אַז אַלס קײנד
פֿלעגט עַר יעדע נאַכט שטיין בײ זײנע עֲלֻטְעֶרן'ס
שְׁלאַף שְׁטוב, זײַך װאַרפֿנדיג אַ גאַנצע נאַכט פֿאַר
שֶׁרעק אַלס מױראַ װאַס גײט געשען בַּאַלד מײט זײנע

מאריך געווען איבער דאס שעדליכקייט פון רייבערייען צווישן עלטערן אין פארנט פון די קינדער, און שטארק געווייטאגט: ווער רעדט נאך ווען עלטערן מישן אריין זייערע קינדער אינעם וכוונח, צום ביישפיל, דער טאטע זאגט: "טו אזוי" און די מאמע זאגט: "טו אזוי", פארקערט ווי דער טאטע, מישט דער טאטע אריין דעם קינד און זאגט אים: "זאלסט טון ווי אזוי איך האב געזאגט..."; דער אייבערשטער זאל אפהיטן וואס פאר א שאדן דאס קען אפמאכן אינעם קינד'ס מח אויף זיין גאנצן לעבן, אזא קינד וואס זעט דאס צו - דער קען מער נישט טראכטן גראד, זיין מח ווערט אינגאנצן צעמישט און פארדרייט, רחמנא לצלן.

'שלום בית' - איז די וויכטיגסטע יסוד אין חינוך; דאס האט דער צדיק געזאגט פאר'ן מלך וואס האט אים געבעטן ער וויל האבן א זון, ער זאל זיך צעטיילן מיט'ן מלכה האלב אויף האלב, דאס מיינט, זיי זאלן לעבן בשלום וואסענדיג זיי זענען צוויי אייניגע שתפים, מען קען זיך נישט גרויסן איינער איבער'ן אנדערן.

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין נאך א שמועס איבער 'שלום בית' און געזאגט: עס איז זייער וויכטיג צו וויסן אין לעבן וואס איז דאס וויכטיגסטע און וואס איז נישט אזוי וויכטיג, און דער ראש ישיבה שליט"א האט עס מסביר געווען מיט א משל, ווען עס קומט איינער אקעגן דיר און וויל דיר געבן א זעץ אין אויג, וואס וועסטו טון? דו וועסט נעמען דיין האנט און לייגן ביי די אויגן כדי עס צו באהיטן, איי, דו וועסט דאך יעצט כאפן דעם זעץ אין האנט, דאך ביסטו ענדערש גרייט אז דער זעץ זאל געלונגען אין האנט ווי איידער עס זאל געלונגען אין אויג רחמנא לצלן וואס דעמאלט פארלירסטו דיין זע קראפט, השם ישמרנו; די זעלבע איז מיט 'שלום בית', א אינגערמאן דארף שטענדיג האלטן פאר די אויגן וואס איז זיין וויכטיגסטע זאך - 'שלום בית', דאס איז וויכטיגער און קומט פאר אלעם.

דערפאר אז עס מאכט זיך לא עלינו ביים

אינגערמאן א פראבלעם אין זיין ביזנעס, די ביזנעס גייט נישט גוט וכדומה, דארף ער נאכאלץ האלטן קאפ און געדענקן אז די שטוב איז מער וויכטיגער ווי די ביזנעס; דו קענסט נישט בלייבן מער שעות אין די ביזנעס, ביזן נאכט אריין, ווען עס גייט אויף די חשבון פון דיין ווייב; אז דיין ווייב בעט דיר: 'קום אהיים, איך פאל פון די כחות, העלף מיר מיט די קינדער', זאלסטו אהיים גיין, מיין נישט אז אויב דו וועסט בלייבן לענגער אין די ביזנעס וועסטו ווערן אויפגעראכטן וכו', ווייל דו קענסט פארלירן דיין ווייב, זי פאלט דאך שוין פון אירע כחות, די אויגן איז דאך וויכטיגער פון די האנט, און די זעלבע איז די שלום בית וויכטיגער פון סיי וואס עס זאל נאר זיין.

דאס איז דער 'חכמת החיים' - געדענקן וואס איז דאס וויכטיגסטע און וואס איז נישט אזוי וויכטיג. און דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן נאך ביישפיל דאס וואס מען האט פריער דערמאנט, ווען די ווייב שרייט צופיל אויף די קינדער וכדומה, זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: אז דו וועסט זיך אננעמען אויף די קינדער אין פארנט פון זיי, וועסטו טאקע ראטעווען די קינדער, אבער האסט פארלוירן דיין גאנצע שטוב, דיין ווייב וואס איז דאס וויכטיגסטע; ענדערש זאלסטו כאפן דעם זעץ אין האנט, זאל דיין ווייב ענדיגן זיך אויסגעבן אויף די קינדער, און שפעטער וועסטו איר מסביר זיין און בארואיגן אז מען קען זיך נישט אזוי אויפפירן מיט קינדער וכו', אבער אין פארנט פון די קינדער קענסטו עס נישט טון, ווייל דעמאלט פארלירסטו דיין אויג, דיין ווייב - וואס איז נאך וויכטיגער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן מיר זאלן טרעפן דעם צדיק, דער הייליגער רבי, און מיר זאלן אים פאלגן, וועלן מיר זוכה זיין צו א שיינע לעבן, און צו גוטע קינדער וואס וועלן זיך פירן בדרך התורה, אמן.

(ספורי מעשיות, מעשה ה', מבן מלך שהיה מאבנים טובות, חלק א', פארגעלערנט שבת קודש פרשת וירא שנת תשפ"א לפרט קטו, אין בית המדרש היכל הקודש אין וויליאמסבורג)